T009 A HÀM IX (52) 136-Bốn Pháp Chưa Từng Có

Đại Tạng Kinh (Linh Sơn Pháp Bảo)

SỐ 136

PHẬT NÓI KINH BỐN PHÁP CHƯA TỪNG CÓ Hán dịch: Đời Tây Tấn, Tam tạng Pháp sư Trúc Pháp Hộ.

Nghe như vầy: Một thời, Đức Bà-già-bà ở vườn Kỳ-đà Cấp cô độc, thành Xá-vệ. Đức Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo: –Vua Chuyển luân thánh vương có bốn pháp chưa từng có. Bốn pháp ấy là gì? Chuyển luân thánh vương đối với nhân dân đều yêu mến tất cả, chưa từng gây thương hại. Cũng như cha đối với con, Chuyển luân thánh vương luôn yêu thương muôn dân, chưa từng có sự sân nộ đối với họ. Đây là pháp chưa từng có thứ nhất của Chuyển luân thánh vương. Lại nữa, khi Chuyển luân thánh vương du hành trong nhân gian, dân chúng trông thấy thảy đều vui mừng thân mật như đối với cha. Đây là pháp chưa từng có thứ hai của Chuyển luân thánh vương. Lại nữa, Chuyển luân thánh vương khi ở một nơi không du hành, nhân dân thấy ngài đều rất vui mừng. Chuyển luân thánh vương thuyết pháp cho dân chúng, người được nghe đều rất hoan hỷ. Khi nhân dân nghe Chuyển luân thánh vương thuyết pháp, họ không hề cảm thấy chán nản. Đây là pháp chưa từng có thứ ba của Chuyển luân thánh vương. Lại nữa, Chuyển luân thánh vương ngồi một nơi không du hành, nhân dân gặp ngài đều rất hoan hỷ. Chuyển luân thánh vương giáo dục ra lệnh cho muôn dân: “Điều này được làm, điều này không được làm; điều này được gần gũi, điều này không được thân cận. Nếu ai thực hiện điều này thì được phước lâu dài vô cùng tận, ai làm điều ấy thì phải chịu khổ triền miên, khó được ngừng nghỉ”. Dân chúng nghe Chuyển luân thánh vương giáo dục, ra lệnh như vậy thảy đều vui mừng tuân theo không hề biết chán. Đây là pháp chưa từng có thứ tư của Chuyển luân thánh vương. Như vậy, Tỳ-kheo A-nan đến giữa chúng Tỳ-kheo, các Tỳ-kheo trông thấy thảy đều rất vui mừng. Tỳ-kheo A-nan thuyết pháp cho họ, những người nghe pháp đều rất hoan hỷ. Các Tỳ-kheo nghe lời chỉ dạy của Hiền giả A-nan đều không biết chán. Đây là pháp chưa từng có thứ nhất của Tỳ-kheo A-nan. Tỳ-kheo A-nan im lặng đi đến giữa chúng Tỳ-kheo-ni, vị nào được thấy đều rất hoan hỷ. Khi chúng Tỳ-kheo-ni được nghe A-nan thuyết pháp, họ đều không biết chán hoặc cho là đủ. Đây là pháp chưa từng có thứ hai của Tỳ-kheo A-nan. Lại nữa, A-nan im lặng đến chỗ chúng Ưu-bà-tắc, các vị Ưu-bà-tắc trông thấy đều rất hoan hỷ. Tỳ-kheo A-nan thuyết pháp cho họ, khiến họ chăm chú lắng nghe lời thuyết pháp

của A-nan, không hề biết chán. Đây là pháp chưa từng có thứ ba của Tỳ-kheo A-nan. Lại nữa, Tỳ-kheo A-nan im lặng đến giữa chúng Ưu-bà-di, vị nào trông thấy cũng đều rất hoan hỷ. Tỳ-kheo A-nan thuyết pháp cho họ, các vị Ưu-bà-di nghe pháp cũng không hề biết chán. Đây là pháp chưa từng có thứ tư của Tỳ-kheo A-nan. Bấy giờ các Tỳ-kheo nghe lời dạy của Phật, tất cả đều hoan hỷ phụng hành.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.